

Prazničko jutro

Autor Blondy

Ponedjeljak, 26 Svibanj 2008 10:29

Četvrtak je, rano jutro, blizu podneva. Otvaram oči. Umjesto šalice tople kave i vrelog poljupca dobijem ono dobro poznato: «koliko je sati mrcino jedna!? koliko ti možeš spavati!? Pa nisi normalan!!!!» i ono najbolje: «pa dobro koj je k...c meni ovo trebalo?! Koja sam ja glupača!!!»

Dok se vučem iz spavaće sobe prema kupaoni, lijevom rukom lagano češem maloga. Čekam novi val napada. Molim te Bože nedaj da me njene riječi stignu prije kupaonskih vrata! Dok primam kvaku, hladan znoj mi se slijeva niz leđa. Ne, ne sada, još malo i gotovo! Tooooo, uspio sam!!!!!! vrištim iz svega glasa dok puštam vodu majmunu i češem čelavu glavu drugom rukom, a ona će: «kog se vraga dereš majmune jedan?» Uzdahnem i pomislim, jedva čekam da ode mami na ručak!!!! Samo da me ne pita jel hoću s njom!!! Izlazim iz kupaone, a ona našminkana i spremna za polazak. To je to, sad il nikad!!! Dok mi misli lete glavom u potrazi za realnim razlogom zašto da na ručak ode sama, nježno me grli i ljubi, te mi šapne na uho: Idem na kavicu sa curama dragi, pa mami na ručak. Ako želiš samnom obući se, a ako ne dobro. Ručak ti je u hladnjaku. Odlazi, a ja ostajem onako snen, zbunjen na vratima, te ju pogledom mladog teleta ispraćam do auta. Šta ću ja sada? O Bože kako mi se ništa neda! Ha ništa, popit ću kavicu na terasi, pa bumo vidli dalje. Pijuckam kavicu i slušam pjev ptica. Pogled mi pada na moju ljepoticu. Kao da me gleda i govori: zajaši me! Pojurimo cestama zavojitima! Pobjegnimo na nekoliko sati zajedno, sami ti i ja! Da, to je to! Čovjek i stroj, zajedno, kao jedno!!! Trčim u kuću, proklizavam u desnom zavoju iz hodnika u kuhinju, te se vršcima noktiju moram držati za štok od vrata da ne padnem bokom na hladne pločice. Grozničavo skidam pijamu sa sebe, i navlačim majcu i traperice. Tenisice su već na nogama, grabim jaknu i kacigu i idemo! Kurblam malu, dodajem gas, ubacujem u prvu i idemo: druga, treća, četvrta, gas do kraja, napadamo zavoje jedan za drugim. Fuck!!!! Kočnica prednja, zadnja, stajem sastrane. Kuda idemo? Tko smo mi? Odakle dolazimo? Ma budalo jedna: krivi tekst! Gdje ćemo? Hajmo u Brežice!!!! Okrećem makinu, jurimo nazad kući. Ko da me svi vrazi gone, opet utrčavam u kuću, pazim na desni zavoj iz hodnika u sobu. Uzimam pljuge i upaljač. Idemo! Budalo! A putovnica? E sad valjda imam sve! Krećemo na Tour Samobor-Brežice.

Vožnja do granice u Bregani traje kratko. Svega nekoliko kilometara i tamo smo. Zaustavljam vespu, skidam kacigu i predajem putovnicu. Murjak, ono kao pravi afrički lenjivac, smo odmahuje glavom. Idemo do carinika koji samo maše: vozi dalje!!! E sad, Slovenska policija i carina. Da vidimo: putovnica i ono neizbježno pitanje: Kam pa greste? Do Brežica, kažem, mala udara žig u putovnicu i to je to! Nastavljamo dalje prema Brežicama. Cesta je super! Lagani zavoji jedan za drugim u nekom pravilnom rasporedu, lijevi pa desni, lijevi pa desni. Prometa malo ili nimalo, asfalt kvalitetan bez puno rupa uz dobar grip. I tako do Brežica. Prelazim most preko Save i ulazim u grad. Banner kluba ponosno stoji na legshield-u kao da prkosi svima. Osjećam se ponosno! Kao da sam došao pokoriti i osvojiti Brežice! Radim đir po centru, gledam ljude na cesti. Pa njima nije praznik! Pa di su Slovenke??? Ha ništa hajmo na pravu slovensku pivu: originale Lasko. Parkiram Vespu, skidam kacigu te bacam pogled na zgradu iza sebe, a kad ono: općina Brežice! Eto, pokorio sam vas. Ma jebo to! Hajmo jesti i piti! Sjedam na terasu i čekam konobarbaru. Onako, gledam okolo, kao šta ima. Ima !

Malica 4 Eura. What the fuck is malica?????? kad ono, ispod piše: hrenovke sa pire krumpirom

Prazničko jutro

Autor Blondy

Ponedjeljak, 26 Svibanj 2008 10:29

---

i špinatom! A to je malica!!!!!!!!!! Pa šta ne kažeš. Daj jedno Laško i tu jednu malicu, brzo molim. Fakat, žena brzo nosi kriglu pive i malicu. Bacam se na posao! I prije nego što si rekao keks, malice na tanjuru više ni. Bila je dobra dok je trajala! Polako ispijam pivu i palim pljugu! Gledam okolo. Grad živi usporenim životom, ljudi lagano šteću centrom i razgledavaju izloge. Sunce dopire kroz oblake. Povjetarac pirka. Savršen dan. Plaćam malicu i pivu, 6 Eura, oblačim jaknu i kacigu te sjedam na vespu. Palim pilu i krećem. Na benzinskoj pumpi na izlazu iz Brežica stajem i kupujem trofej, dokaz svoje pustolovine. Dvije limenke Uniona i dvije limenke Laškog. Krećem prema granici istom onom lijepom vijugavom cestom uz Mokrice do Obrežja. Na granici nikog, scena kao iz kaubojskih filmova, samo što fali sjeno koje u kuglama leti cestom. Taman da ću stati, skinuti kacigu i predati dokumente slovinci samo odmahuju rukom, kao da kažu: hajde, izađi već jednom iz SLO. Ali neka, banner je tu, i ponosno im govori tko smo! Dolazim do naših, a kad ono: putovnicu molim, čije je vozilo?- pa tatino- ja sam student- pa MOJE!!! Ima šta za prijaviti i tako to. Ajme majko!!!! Tko će koga ako neće svoj svoga!!! Nema veze, neće mi to pokvariti dan. Od Bregane do Samobora je svega par km pa vozim što sporije, nebi li vožnja trajala dulje. Ulazim u Samobor. Šta ću? Kući ili... A ne, idemo na PRANJE!!!! Moja mala je zaslužila da ju operem. Nakon detaljnog pranja slijedi brisanje. Dolazimo kući, sretni. O Bože, daj požuri vrijeme, daj da je sutra četvrtak i da krećemo put Rijeke!!!! Do tada.....